

25. Edouard Manet (1833—1883) „Dejeuner sur l'herbe”

deren: doorgevoerd rembrandtieke opvatting volgens clair-obscur. Realistisch-romantisch, met een sterk lyrisch accent, hetgeen hier door het voortgaande element in de voorstelling in de hand wordt gewerkt. In de geheele conceptie een zucht naar abstractie; hetgeen zich openbaart in de opzettelijke onderdrukking van elk détail, waardoor de objecten een silhouet-achtige verschijning krijgen, de figuren in de sfeer van het geheel schijnen over te gaan, iets dat bij Thijs Maris door de zelfde zucht naar abstractie zeer ver is doorgevoerd.

15. — In Manet culmineeren alle reeds veroverde waarden der schilderkunst *als kunst van schilderen zonder meer*. Met Manet treedt de schilderkunst een nieuwe fase in. Meer objectieve studie naar de natuur, op de wijze der schilderkunst: volgens verbodding van licht-, kleur- en toonwaarde (valeurs) tot compositorisch evenwicht. De voorstelling krijgt een andere beteekenis, zij maakt geen wezenlijk bestanddeel meer van het schilderij uit, d.w.z. zij is niet meer innerlijk